

**Concert zaterdag 21 januari 2012
Amsterdam Ensemble
Lukaskerk - Ermelo**

Inhoud

- 2   Programma 21 januari 2012
- 3-4   Over de musici
- 5-7   Toelichting door Anne de Vries
- 8   Contactadressen en concertlocaties
- 9   Agenda seizoen 2011/2012
- 10   Bestelformulier seizoen 2011/2012

7e Randmeerconcert - seizoen 2011/2012
zaterdag 21 januari 2012 20.00 uur
Lukaskerk - Ermelo

Amsterdam Ensemble

Michael Hesselink - klarinet , Julia Tom - cello
Eildert Beeftink - piano, Liviu Prunaru - viool

Ludwig van Beethoven
(1770-1827)

Pianotrio nr 4, Bes gr.t. op.11 'Gassenhauer' (1798)
(klarinet, cello, piano)
- *Allegro con brio*
- *Adagio*
- *Tema: Pria ch'io l'impegno. Allegretto*

Aram Chatsjatoerjan
(1903-1978)

Trio voor klarinet, viool en piano (1932)
- *Andante con dolore, con molt'espressione*
- *Allegro*
- *Moderato*

~ Pauze ~

Antonín Dvořák
(1841-1904)

Pianotrio nr 4 in e kl.t. op.90 'Dumky'(1891)
(viool, cello, piano)
- *Lento maestoso*
- *Poco Adagio*
- *Andante*
- *Andante moderato (quasi tempi di marcia)*
- *Allegro*
- *Lento maestoso*

Amsterdam Ensemble 1/2

Het ontstaan van het Ensemble

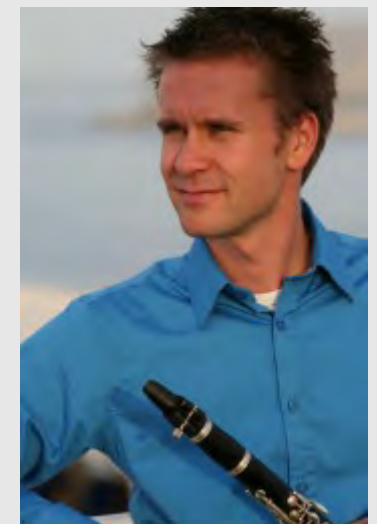
Het Amsterdam Ensemble is in januari 2009 opgericht door Michael Hesselink (klarinet), Eildert Beeftink (piano) en Julia Tom (cello), drie jonge musici, allemaal prijswinnaars van belangrijke nationale en internationale concoursen, die individueel hun sporen hebben verdiend in het internationale muziekleven. Zij speelden voor het eerst samen in de Kleine Zaal van het Concertgebouw, in 2004, in de serie Jonge Nederlanders. Er volgden vele verdere samenwerkingen, die de bijzondere muzikale band bevestigden. Toen de gelegenheid zich voordeed zich permanent aan elkaar te verbinden, werd deze met beide handen aangegrepen.

Wat is de kracht van het Amsterdam Ensemble?

Het officiële debuutconcert, tijdens het Grachtenfestival Amsterdam 2009, maakte meteen duidelijk, wat de grote kracht van dit ensemble is: op het hoogste niveau een buitengewoon breed spectrum aan kamermuziek aanbieden. Het Amsterdam Ensemble werkt samen met eminente gastmusici, met welke voor elk concert opnieuw unieke combinaties worden gevormd. De leden van het Amsterdam Ensemble lichten graag persoonlijk hun band met de muziek die zij spelen toe, en stellen er hoge prijs op hun publiek zo dicht mogelijk bij de muziek te betrekken.

Michael Hesselink werd op 4 September 1978 in Oldenzaal geboren. Hij studeerde bij George Pieterse aan het Conservatorium van Amsterdam. Daarna maakte hij deel uit van de Solistenklasse van Prof. Sabine Meyer aan de Musikhochschule Lübeck, waar hij in 2006 met maximale score afstudeerde. Verdere muzikale coaching kreeg hij door masterclasses bij Hans Deinzer, Alois Brandhofer en Richard Stolzmann.

Michael Hesselink is 1e Prijswinnaar van het "Prinses Christina Concours" en 2e Prijswinnaar van het Concours van "Stichting Jong Muziektalent Nederland". Als solist speelde hij met het "Orkest van het Oosten", het „Jena Symfonieorchester" en de symfonieorkesten van het Conservatorium van Amsterdam en de Musikhochschule Lübeck. Michael was soloklarinettist in het Jeugdorkest van de Europese Unie (EUYO) en werkte onder dirigenten als Sir Colin Davis, Paavo Jarvi en Vladimir Ashkenazy. Michael Hesselink speelt regelmatig in het Koninklijk Concertgebouworkest en was als Soloklarinettist in het Rotterdams Philharmonisch Orkest en het Mahler Chamber Orchestra actief. Afgelopen zomer maakte hij deel uit van het „Lucerne Festival Orchestra" o.l.v. Claudio Abbado.

Amsterdam Ensemble 2/2

Julia Tom, geboren en getogen in Californië, heeft met verschillende Amerikaanse orkesten als soliste opgetreden, zoals met het San Francisco Symphony, het Oakland Symphony en het Palo Alto Philharmonisch Orkest.

In de Verenigde Staten studeerde ze bij Joel Krosnick aan de Julliard School of Music in New York terwijl ze haar Bachelorsgraad in de Engelse literatuur behaalde aan Harvard. Ze was succesvol tijdens diverse concoursen; ze was finaliste tijdens het ARD concours in München en behaalde de Grote Prijs van het Torneo Internazionale di Musica.

Julia studeerde bij Frans Helmerson en Ralph Kirchbaum en volgde masterclasses bij Yo-Yo Ma, Steven Iserliss, Anner Bijlsma, Boris Pergamenschikow, David Geringas en Bernard Greenhouse. Als lid van het Verano Kwartet en van het Oberon Trio werkte ze jarenlang onder het mentorschap van het Alban Berg-kwartet en het Melos- kwartet.

Tot 2005 was Julia eerste solocelliste van het Phiharmonisch Orkest van Bremen. Sindsdien speelt ze regelmatig bij het Mahler Chamber Orchestra en de Duitse Kammerphilharmonie Bremen. Sinds januari 2010 is ze lid van het Koninklijk Concertgebouworkest.

Eildert Beeftink is een van de meest bekroonde jonge pianisten in Nederland heden ten dage. Recentelijk, in 2007, won hij de eerste prijs op het internationale concours voor de liedkunst in Stuttgart, samen met de duitse bariton André Morsch. Behalve de eerste prijs, kende de jury hen ook een speciale Herman Reutter prijs toe. In 2005 won Eildert, samen met de franse sopraan Nathalie Gaudefroy het internationale Nadia en Lili Boulanger-concours in Parijs. Zij ontvingen de pianoprijs, de duoprijs en de zangersprijs. De pianoprijs werd Eildert unaniem toegekend. In 1998 was Eildert eerste prijswinnaar van het Sweelinck-Kiwanis kamermuziekconcours in Amsterdam.

Eildert heeft gestudeerd bij de docenten Haakon Austbö, Willem Brons, Mila Baslawskaja en Rudolf Jansen, aan de Conservatoria van Utrecht en Amsterdam. Hij was zelf docent aan het Conservatorium van Amsterdam van 2000 tot 2005. Eildert werkt regelmatig voor het Koninklijk Concertgebouworkest en De Nederlandse Opera, met dirigenten als Bernard Haitink, Neeme Järvi, Heinz Holliger, Nikolaus Harnoncourt en Mariss Jansons.

Eildert speelt op een Steinway vleugel van het Nationaal Muziekinstrumenten Fonds, welk fonds hij ook als ambassadeur vertegenwoordigt sinds 2006. Hij werkt regelmatig met de franse sopraan Nathalie Gaudefroy, de duitse bariton André Morsch, de nederlandse klarinettist Michael Hesselink en de amerikaanse celliste Julia Tom. Met de laatste twee vormt hij het in 2009 opgerichte Amsterdam Ensemble

Liviu Prunaru is geboren in Craiova in Roemenië. Hij studeerde o.a. bij Yehudi Menuhin. Tijdens zijn carrière behaalde hij eerste prijzen op verschillende concoursen. In 1993 eindigde hij als tweede bij het Koningin Elisabethconcours en won hij de publieksprijs. Hij geeft regelmatig concerten over de hele wereld.

Liviu Prunaru vervangt bij het Randmeerconcert de violiste Rosanne Philippens, die onverwacht af moest zeggen. Sedert 2006 is Liviu Prunaru één van de twee concertmeesters bij het Koninklijk Concertgebouworkest.

Toelichting 1/3

Het trio als kamermuziekgenre kwam halverwege de achttiende eeuw voort uit barokke duosonates en trisonates die zich ontwikkeld hadden op basis van solistische werken voor klavier. Van belang was daarbij dat de piano zich als nieuw instrument ging manifesteren en het zwaartepunt werd van vele nieuwe werken: het accent verschoof van de strijkers naar het klavier. Haydn geeft daar in zijn pianotrio's - grotendeels geschreven in de jaren '80 en '90 van de achttiende eeuw - vele voorbeelden van. Vervolgens was het Mozart die in zijn klarinettrio uit 1786 de drie partijen - klarinet, altviool en piano - ieder op een fantasievolle manier een eigen, gelijkwaardige inbreng liet hebben in het rijke muzikale weefsel.

Ludwig van Beethoven (1770-1827) was in 1797 in zijn klarinettrio Op.11 echter nog niet zover. Het thematische materiaal doet nogal formeel aan, en zo ook de manier waarop de instrumenten worden ingezet. Ook hier is de piano prominent aanwezig, net zoals bij Haydn. Dit heeft wellicht ermee te maken dat Beethoven de mogelijkheden en het karakter van de klarinet op dat moment nog niet zo goed doorgrond had als die van de fluit en de hobo. Het enige werk waarin hij nogmaals aan de klarinet een duidelijk positie gaf, is zijn eigen bewerking voor klarinet (of viool), cello en piano van het septet Op.20 dat uit 1799 stamt.

Het trio, dat in 1798 in druk verscheen, kan ook gespeeld worden als trio voor viool, cello en piano, zoals ook op bijgaande illustratie te zien is. Beethoven heeft daartoe zelf enkele

aanpassingen gemaakt. Hij schreef het stuk voor klarinettist Joseph Beer en droeg het volgens het titelblad op aan een van zijn vermogende weldoeners, namelijk Gravin Maria Wilhelmina von Thun, die familie was van zijn belangrijkste geldschieter, Vorst Karl von Lichnowski.

Het trio staat in Bes gr.t., naar men aanneemt omdat de virtuoze passages hierdoor goed speelbaar waren voor de Bes klarinet van die tijd; die was nog niet voorzien van het zogenaamde Böhm kleppensysteem.

Er zijn drie delen: Allegro con brio, Adagio en Tema con variazioni: Allegretto.

De finale is een bijzonderheid omdat het een reeks variaties is op een populaire melodie uit de komische opera 'L'Amor Marinaro' van Joseph Weigel, een gelauwerde operacomponist uit het Wenen van die jaren. Deze melodie, van het terzet 'Pria ch'io l'impegno' uit de laatste acte, werd tot in de kleinste straatjes en stegen (Gassen) van Wenen gezongen. Het was een echte Hauer (= 'hit'). Zo komt het trio aan zijn bijnaam: 'Gassenhauer Trio'. Ook andere componisten hebben gebruik van dit operafragment gemaakt, zoals pianovirtuoos Johann Nepomuk Hummel en Joseph von Eybler, de vriend van Mozart. Niccolò Paganini heeft er een groot concertstuk voor viool en orkest op gecomponeerd. Het variatiedeel bestaat uit negen bondige contrasten in bezetting en toonsoort. De coda heeft een verrassende syncopische ritmiek.

Aram Chatsjatoerjan: Trio voor klarinet, viool en piano

Aram Iljitsj Chatsjatoerjan (1903 - 1978) werd geboren in Tiflis in het keizerlijk Rusland (tegenwoordig: Tbilisi, Georgië) in een arm Armeense gezin. Zijn vader was boekbinder. Aram was als kind als gefascineerd door de volksmuziek die hij overal om zich heen hoorde, maar het duurde lang voor hij de kans kreeg om zich erin te verdiepen. Door contacten via zijn broer die als theaterdirecteur werkzaam was in Moskou werd zijn grote muzikale talent ontdekt, ondanks zijn geringe voorkennis. Hij studeerde achtereenvolgens aan het Gnessin Instituut voor Muziek en Pedagogiek (nu: de Gnessin Staats Academie voor Muziek) en aan het Conservatorium van Moskou. Later zou hij aan beide instellingen professor worden.

De muzikale loopbaan van Chatsjatoerjan viel helemaal in de Sovjettijd, met alle duidelijke en onduidelijke regels en beperkingen van dien. Enerzijds vele malen gelauwerd, werd hij anderzijds - in 1948 - voor geruime tijd door de Partij verguisd, net zoals Sjostakovitsj en Prokofiev overkwam.

En dat terwijl ze alle drie al een onverwoestbare internationale reputatie hadden. Toch keerde Chatsjatoerjan eind jaren '50 weer terug in het centrum van het van staatswege georganiseerde en gecontroleerde muziekleven in Moskou. Na Stalins dood kon hij zich vrijer bewegen; hij leidde een actief en creatief leven, tot hij in 1978, kort voor zijn 75e verjaardag, overleed. Hij werd in zijn geboorteland Armenië begraven. Daar wordt hij samen met een aantal andere nationale grootheden geëerd als een man die de Armeense kunst toegankelijk maakte voor de gehele wereld.

Toelichting 2/3

Muziek

Bij het grote oeuvre dat Chatsjatoerjan heeft nagelaten staat de invloed van de Armeense volksmuziek als een paal boven water. Het sterkst komt dit karakter naar voren in het grote aantal patriottische en populaire liederen. Hij schreef drie symfonieën en andere, rapsodische werken voor orkest; verder film- en theatermuziek, muziek voor harmonieorkest en kamermuziek, waaronder het klarinettrio van vanavond. Buiten de Sovjetunie is hij bekend geworden door zijn vioolconcert - geschreven voor David Oistrakh - en enkele andere instrumentale concerten. Twee publiektoppers zijn de Sabeldans uit het ballet Gajaneh en het Adagio uit zijn muziek bij de film Spartacus. Dit deel werd later gebruikt als herkenningmuziek van de televisieserie The Onedin Line. Vermeld moet

worden dat Chatsjatoerjan de weg geplaveid heeft voor nieuwe, kleurrijke muziekvormen en gedurfde experimenten. Hij heeft daarmee veel jonge componisten geïnspireerd en ze als docent en dirigent persoonlijk aangemoedigd. Enkele van zijn eigenhandig gedirigeerde uitvoeringen zijn voor CD verdoekt en opnieuw uitgebracht.

Klarinettrio

Het klarinettrio van Chatsjatoerjan stamt uit zijn studententijd aan het conservatorium van Moskou. Het ontstond in hetzelfde jaar, 1932, als waarin hij zijn bekende Toccata voor piano schreef. Dit was geruime tijd voor de balletten en concerten die hem wereldfaam zouden bezorgen. Desalniettemin is het werk volkomen karakteristiek voor de eigen, onorthodoxe stijl van de componist. Het eerste deel, *Andante con dolore, con molt' espressione*, met zijn vrije, rapsodische vorm heeft een zigeunerachtig improviserend karakter. De hoofdmelodie wordt achtereenvolgens gebracht door de klarinet, de viool en de piano, in rijk versierd passagewerk en cadensen. Het materiaal wordt niet zozeer ontwikkeld; het wordt vaak herhaald, zodat een kleurrijke en hypnotiserende sfeer ontstaat.

Het tweede deel, *Allegro*, begint als een scherzo met een dalende notenreeks, maar spoedig klinkt er een zorgeloze volkswijs van de klarinet, waarbij het tempo ontspant. Het volgende *agitato* gedeelte combineert de twee thema's en een *presto* cadens leidt tot een triomfantelijke rijk versierde terugkeer van de volksmelodie.

Het deel eindigt in een scherzo, net zoals het begonnen is. De finale, *Moderato*, is een reeks variaties op een nieuw volksliedachtig thema, met een ondersteunende ritmische figuur die belangrijker wordt naarmate de muziek vordert. Op het hoogtepunt worden ze samen uitgelicht, waarna de muziek geleidelijk afneemt tot ze tenslotte in het niets verdwijnt.

Naar een Programmatoelichting van Walt Disney Concert Hall, LA, USA

Antonín Dvořák: Dumky Trio

Antonín Leopold Dvořák (Nelahozeves, Bohemen 1841 – Praag 1904) werd onder een gelukkig muzikaal gesternte geboren in een niet-muzikantengezin. Zijn vader, František Dvořák, had een restaurant en een slagerij en zijn moeder Anna Zděnková was een dochter van een rentmeester, maar de hele familie hield van muziek en velen bespeelden als amateur een of meer instrumenten. Dat was in die tijd in Bohemen heel gewoon. Op de lagere school in Nelahozeves kreeg hij van zijn onderwijzer de eerste vioollessen. In 1853 vertrok Antonin naar Zlonice om Duits te leren: Bohemen was toen nog deel van de Oostenrijkse invloedssfeer, daarom was de officiële voertaal Duits. Antonín Liehmann, de dirigent van het kerkkoor in Zlonice, gaf hem piano- en orgelles. Hij speelde in het kleine orkest van zijn leraar mee. Dit was voor Antonin de ideale omgeving om met componeren te beginnen.

Beroepsmuzikant

Van 1857 tot 1859 ging Dvořák op de Duitstalige orgelschool in Praag. Daar volgde hij tevens algemeen openbaar onderwijs. Het was vervolgens echter moeilijk om vast werk als organist te vinden. Daarom werkte hij jarenlang op diverse plaatsen tevens of alleen als (invallend) altviolist. Inmiddels bekwaamde hij zich als componist, zij het wel met enig vallen en opstaan. Hij had destijds genoeg papier om de kachel mee aan te maken, zei hij later zelf wel eens. Om meer tijd voor het componeren te maken, beëindigde hij na ruim tien jaren zijn werk als altviolist in het operaorkest. Het bleef materieel gezien zwoegen voor weinig geld. Toen hij echter in 1872 voor zijn hymne Die Erben des Weißen Berges voor koor en orkest, op. 30, voor de eerste keer een Tsjechisch-nationaal verhaal als uitgangspunt had genomen, betekende de uitvoering ervan een regelrechte doorbraak bij het Tsjechische publiek.

Toelichting 3/3

Het waren politiek woelige jaren in Midden Europa. Dvořák's toekomst was als nationaal georiënteerd musicus lange tijd onzeker. Een grote steun, en van doorslaggevende betekenis voor zijn muzikale ontwikkeling was zijn vriendschap met Johannes Brahms, die in zijn vroege jaren bij meer dan een gelegenheid ook zijn voorspraak is geweest in muzikale kringen buiten Praag. Maar de echte internationale erkenning kwam toen zijn Slavische dansen voor het eerst in Engeland werden uitgevoerd, in 1879 in het Londense Crystal Palace. Voor Londen schreef hij de 7e symfonie, en nog enthousiaster was men daar over zijn Stabat Mater. Zijn dansen en vocale muziek verkochten er goed. In 1891 werd Dvořák als docent verbonden aan het Praags conservatorium. Van 1892 tot 1895 onderbrak hij dit dienstverband om directeur te worden van het National Conservatory in New York City. Daar ontstonden o.a. zijn twee bekendste 'Amerikaanse' composities: de Symfonie nr. 9 in e kl.t. 'Uit de Nieuwe Wereld', Op.95 en het Strijkkwartet in F gr.t. 'American Quartet', Op.96. 'Aus der neuen Welt' werd wereldwijd zijn populairste werk. Overigens is zijn oeuvre, met een reeks andere hoogtepunten - het celloconcert! -, te groot en gevarieerd voor een uitputtend overzicht op deze plaats.

Antonín Dvořák overleed in Praag, op 62-jarige leeftijd.

Dumka

De term dumka - het enkelvoud van dumky - duikt in de muzikale biografie van Dvořák voor het eerst op in 1876, toen hij in korte tijd twee van de beste pianostukken uit zijn oeuvre had gecomponeerd: de Dumka Op.35 en de Thema met variaties Op.36. Andere werken waarin Dvořák een dumka opnam zijn de Slavische dans nr.2, het Strijksextet en het Pianokwintet Op.81.

In de laatste jaren daarvoor was hij bevriend geraakt met de componist - toen nog leerling van de orgelschool - Leoš Janáček, met wie hij een gemeenschappelijke belangstelling voor de Russische traditionele muziek koesterde. Zij bezochten samen de Russisch-orthodoxe St. Nicolaaskerk in Praag. In het koor van die kerk zong zijn vrouw Anna Dvořáková. Door deze ervaringen raakte Dvořák geïnspireerd door de dumka: een van oorsprong Poolse liedvorm met een elegisch-zwaarmoedig karakter, populair geworden in de West Oekraïne.

Dumka kwam overigens ook als begrip in de Tsjechische poëzie voor, zodat Dvořák er ook langs die weg notie van had. Hoe dan ook: de muzikale modellering was helemaal 'Dvořák'. Hij heeft de elegische stemming van het lied overgebracht naar instrumentele muziek en er een dansvorm aan gegeven - die de dumka in zichzelf niet had. Zo werd binnen de dumka het contrast tussen ingetogen zwaarmoedigheid aan de ene kant en uitbundige vrolijkheid aan de andere kant het kenmerk van zijn creativiteit, Dvořák's unieke handtekening.

DUMKY
TRIO
Ant. Dvořák, Op. 90

Violino
Viola
Pianoforte

Lento maestoso $\text{♩} = 112$

pp

poco cresc.

pp

„DUMKY“ ist ein literarisches Werk und kann nicht übersetzt werden. Es ist eine Art Volkshymne in russischer Literatur häufig vorkommend, mit schwermütigen Charakteren.
N. Simrock 1894

Dumky Trio

Het Dumky Trio werd voltooid op 12 februari 1891 en op 11 april daarna in première gebracht door violist Ferdinand Lachner, cellist Hanuš Wihan en Dvořák zelf als pianist. Diezelfde avond kreeg de componist een eredoctoraat van de Universiteit van Praag. Het werk werd zo goed ontvangen dat het als pièce de résistance diende tijdens een veertig dagen durende rondreis van de drie musici door Bohemen en Moravië, kort voordat Dvořák naar de Verenigde Staten vertrok om daar zijn post aan het National Conservatory in te nemen. Het Trio werd gepubliceerd terwijl hij in New York verbleef; de drukproeven werden door niemand minder dan zijn goede vriend Johannes Brahms gecorrigeerd. Hier ziet u de openingspagina van uitgever Simrock (Berlijn 1894, heruitgave Londen 1950).

Het Dumky Trio van Antonín Dvořák is een sterk voorbeeld van kamermuziek die zich verregaand heeft losgemaakt van de oude sonatevorm. Dit blijkt onder meer uit het aantal delen. Het zijn er zes in plaats van de gebruikelijke vier:

- I. Lento maestoso
- II. Poco adagio
- III. Andante
- IV. Andante moderato
- V. Allegro
- VI. Lento maestoso

Als men in aanmerking neemt dat Dvořák geen lange onderbreking tussen de eerste drie delen toestond, dan komt deze indeling alles bijeengenomen toch weer uit op vier - maar wellicht is dit spijkers zoeken op laag water. Van groter belang is dat de toehoorder wordt meegenomen op de golven van een melodieuze zee, het is in feite één reeks muzikale sonnetten met een voortdurende wisseling van gemoedstoestand. Niet voor niets wordt het Trio samen met de Negende Symfonie en het Celloconcert tot het mooiste gerekend dat uit Dvořák's pen gevloeid is, en behoren ze alle drie van meet af aan tot de topstukken uit het genre.

Onze contactpersonen geven u graag informatie:

voor Nunspeet
dhr. W.J. Bömer

E-mail: nunspeet@randmeerconcerten.nl
Telefoon: 0341 252968

voor Harderwijk
dhr. W. Molendijk

E-mail: harderwijk@randmeerconcerten.nl
Telefoon: 0341 421704

voor Ermelo
mevr. H. van Manen-Aartsen

E-mail: ermelo@randmeerconcerten.nl
Telefoon: 0341 563634

voor Putten
dhr. L. van Wijk

E-mail: putten@randmeerconcerten.nl
Telefoon: 0341 353842

voor Zeewolde
dhr. H. W. de Wit

E-mail: zeewolde@randmeerconcerten.nl
Telefoon: 036 5223272

secretariaat
dhr. R.G. Lemmens

E-mail: secretaris@randmeerconcerten.nl
Telefoon: 0341 415593
Guido Gezellelaan 36, 3842 XM Harderwijk

financiën
dhr. H. Berkouwer

E-mail: penningmeester@randmeerconcerten.nl
Telefoon: 0577 411242
Hertlaan 3, 8076 PG Vierhouten

concertcoördinator:
dhr. R.A. Norg

E-mail: coordinator@randmeerconcerten.nl
Telefoon: 0341 551703
Margrietlaan 9, 3851 RS Ermelo

publiciteit/perscontacten:
dhr. M. de Lussanet

E-mail: publiciteit@randmeerconcerten.nl

websitebeheer en
Randmeerconcertbrieven:
dhr. A.P. Kuiper

E-mail: media@randmeerconcerten.nl

website Randmeerconcerten www.randmeerconcerten.nl

aanvraag programmaboekje, zie secretariaat of vul het formulier op de website in.

reservering concerten door abonneementhouders, zie website

Adressen van de concertlocaties:

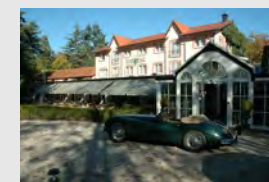
Lukaskerk
Van Asch van Wijklaan 69
3853 KV Ermelo

Oude Kerk
Kerkbrink 1
3851 MB Ermelo

Catharinakapel
Klooster 1
3841 EN Harderwijk

Sandton Landgoedhotel Vennendal
Vennenpad 5
8072 PX Nunspeet

Hotel NH Sparrenhorst
Eperweg 46
8072 DB Nunspeet

Kasteel De Vanenburg
Vanenburgerallee 13
3882 RH Putten

Open Haven
Kerkplein 8
3891 ED Zeewolde

Programma 2011-2012

- 1 zaterdag 17 september 20 uur Putten Kasteel De Vanenburg
Ruysdaal Kwartet met Jeroen den Herder (cello), Gijs Kramers (altviool), Emi Oho Resnick en Joris van Rijn (viool)
- 2 zondag 2 oktober 11 en 14 uur Harderwijk Catharinakapel
YooSeon Lee en Niek van Oosterom (pianoduet)
- 3 zaterdag 22 oktober 20 uur Ermelo Lukaskerk
La Rondine (blaaskwintet & piano) met Mariken Zandvliet (piano), Arco van Zon (hobo), Jeannet Landré (fluit), Sergei Dovgaliouk (hoorn), Nancy Braithwaite (klarinet), Jonathan Reeder (fagot)
- 4 zaterdag 12 november 20 uur Zeewolde Open Haven
Apollo Ensemble grote bezetting met 14 musici en Thomas Oltheten (fagot) *'Viel Spaß mit Mozart & Haydn'*
- 5 Zondag 27 november 14 uur Nunspeet Hotel Vennendal
Pieter Jan Belder (klavecimbel) met o.a. *'Goldbergvariaties'* van J.S. Bach
- 6 Zondag 8 januari 14 uur Nunspeet Hotel NH Sparrenhorst
The Hague String Variations met o.a. Loortje van den Brink en Max Haft (viool), Hannah Shaw en Veronika Lénártová (altviool), Clotilde Lacroix en Adrien Chosson (cello)
- 7 Zaterdag 21 januari 20 uur Ermelo Lukaskerk
Amsterdam Ensemble met Eildert Beeftink (piano), Julia Tom (cello), Michael Hesselink (klarinet), Rosanne Philippens (viool)
- 8 zondag 5 februari 14 uur Nunspeet Hotel Vennendal
Felicia van den End (fluit) en Gwyneth Wentink (harp)
- 9 Zondag 19 februari c 11 en 14 uur Harderwijk Catharinakapel
Folke Nauta (piano) en Eva Stegeman (viool) met Huib Ramaer als verteller
- 10 zaterdag 3 maart 20 uur Zeewolde Open Haven
Hexagon Ensemble met Wout van den Berg (fluit), Bram Kreeftmeijer (hobo), Arno van Houtert (klarinet), Christiaan Boers (hoorn), Marieke Stordiau (fagot), Frank Peters (piano), Christine Ewert en Carol Linssen (acteurs)
'De lady Macbeth van Mtsensk' van D. Sjostakovitsj
- 11 zaterdag 17 maart 20 uur Ermelo Oude Kerk
Rubens Kwartet met Sarah Kapustin en Tali Goldberg (viool), Roeland Jagers (altviool), Joachim Eijlander (cello)
- 12 zaterdag 31 maart 20 uur Putten Kasteel De Vanenburg
Willem Brons (piano)

Randmeerconcerten 2011-2012 - bestelformulier voor abonnementen

dhr. en/of mevr. _____

adres _____

postcode en plaats _____

telefoon _____

e-mail *) _____

*) indien u de gratis Randmeerconcertbrief per e-mail wilt ontvangen

Bestelt hierbij:

_____ abonnement(en) voor 7 concerten à € 112,- in totaal € _____
 (u hoeft niet aan te geven welke 7 concerten van
 de 12 concerten u wilt bezoeken)

_____ passe-partout(s) voor alle 12 concerten à € 168 in totaal € _____

_____ vriendenbijdrage(n) à € 20 (of meer) per persoon in totaal € _____
 (u dient zich elk jaar opnieuw op te geven)

totaal € _____

En (gelieve uw keuze aan te geven door een kruisje in het vakje)

machtigt de St. Randmeerconcerten om dit totaalbedrag éénmalig af te schrijven van

rekening _____

t.n.v. _____

te _____

maakt dit bedrag over naar rekening 3177.78.722 t.n.v. St. Randmeerconcerten
 te Vierhouten

plaats en datum: _____

handtekening voor akkoord: _____

Wij verzoecken u dit formulier te sturen naar:
 penningmeester Randmeerconcerten, de heer H. Berkouwer, Hertlaan 3, 8076 PG Vierhouten.

Randmeerconcerten

klinken

als kamermuziek in uw oren!

